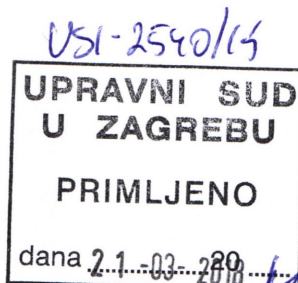




REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16



Poslovni broj: Usž-2278/17-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i mr. sc. Mirjane Juričić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Petra Adžage i dr., koje zastupa opunomoćenica Meliha Okić Buljanović, odvjetnica u Zagrebu, Andrije Hebranga 23, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Industrogradnja grupa d.d. u Zagrebu, Savska cesta 66, koje zastupa opunomoćenica Mirella Paola Frlan, odvjetnica u Zagrebu, Jarušćica 5a, radi utvrđivanja tražbine u postupku predstečajne nagodbe, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-2540/15-11 od 15. veljače 2017., u sjednici vijeća održanoj 11. siječnja 2018.

presudio je

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-2540/15-11 od 15. veljače 2017.

Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

Presudom Upravnog suda u Zagrebu odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, klasa: UP/II-423-01/13-01/163, urbroj: 513-04/13-2 od 29. travnja 2013.

Navedenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća ZG07, klasa: UP/I/110/07/12-01/152, urbroj: 04-06-13-152-389 od 27. ožujka 2013., kojim su utvrđene tražbine vjerovnika prema tablicama koje su sastavni dio rješenja. Utvrđeno je da ukupan iznos obveza koje je dužnik naveo u svojim financijskim izvještajima, prema stanju na dan otvaranja postupka predstečajne nagodbe, prema svim vjerovnicima, iznosi 839.582.068,28 kn, ukupan iznos prijavljenih tražbina iznosi 1.076.245.370,26 kn, ukupan iznos utvrđenih tražbina vjerovnika iznosi 839.582.086,28 kn, a ukupan iznos ostvarenih tražbina je 248.010.491,56 kn. Utvrđeno je da ukupan iznos osporenih tražbina ne prelazi 25% vrijednosti prijavljenih tražbina te je utvrđeno da su stečeni uvjeti za nastavak postupka.

Protiv označene presude tužitelji su izjavili žalbu iz svih razloga propisanih odredbom članka 66. Zakona o upravnim sporovima. U bitnome navode da se sud nije izjasnio o prijedlozima i prigovorima koje su iznijeti tijekom spora, čime je sud postupio protivno

članku 60. stavku 4., članku 55. stavka 3. i članku 5. Zakona o upravnim sporovima. Tužitelji ističu kako je sud pogrešno utvrdio odlučne činjenice za donošenje odluke u sporu da se ne radi o prioritetnim tražbinama tužitelja jer nisu zaposlenici tužitelja, a koje utvrđenje je u suprotnost s Kolektivnim ugovorom, Zakonom o radu, Ustavom Republike Hrvatske i sudskom praksom radnog suda. Smatraju da je za ocjenu je li neka tražbina prioritetna potrebno sagledati sve činjenice i okolnosti te primijeniti propise u skladu s temeljnim ustavnim načelima. Ističu da se radi o bivšim radnicima Industrogradnja grupa d.d. koji imaju novčane tražbine s osnove radnog odnosa prema dužniku temeljem Kolektivnog ugovora od 31. listopada 2007., a sukladno članku 104. i 107., i koji je dužan isplatiti ukupna obračunata potraživanja. Predlažu ovom Sudu da usvoji žalbu te poništi presudu i sam riješi stvar.

U odgovoru na žalbu zainteresirana osoba Industrogradnja grupa d.d. iz Zagreba u bitnome ističe da tužitelj uporno ignorira činjenicu da sukladno Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi prioritetne tražbine jesu tražbine radnika, a ne tražbine radnika općenito te smatra da je potpuno bespredmetno pozivanje na Kolektivni ugovor jer je nesporno da radnici, tužitelji nisu bili u radnom odnosu kod dužnika i sukladno tome njihove tražbine iz radnog odnosa ne mogu biti prioritetne. Predlaže da se žalba odbije u cijelosti te traže trošak za sastav podneska.

Tuženik, iako uredno pozvan nije dostavio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom Industrogradnja grupa d.d. Zagreb, prvostupanjsko tijelo, Financijska agencija, Regionalni centar Zagreb, Nagodbeno vijeće ZG07 od 3. siječnja 2013., donijelo rješenje o otvaranju postupka predstečajne nagodbe. Nakon toga prvostupanjsko je tijelo 27. ožujka 2013. donijelo rješenje kojim utvrđuje tražbine vjerovnika, sukladno članku 60. stavku 2. i 3. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, dakle u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika, o postojanju i visini tražbine, tražbine za koje postoji ovršna isprava te tražbine u pogledu kojih nisu podnesene prijave vjerovnika, ali je njihovo postojanje i visinu naveo dužnik u izvješću iz članka 42. Zakona.

Iz spisa nadalje proizlazi da su tužitelji prijavili svoju tražbinu koju imaju iz radnog odnosa kod društva čije je obveze preuzeo dužnik što temelji na odredbama članka 107. i 108. Kolektivnog ugovora. Navedenu tražbinu dužnik je osporio jer tužitelji nisu bili u radnom odnosu kod njega te navodeći da iz presude Općinskog građanskog suda proizlazi da kolektivni ugovor nije bio na snazi u vrijeme nastanka dospjelih potraživanja.

S obzirom da iz odredbe članka 60. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi proizlazi da se utvrđenim tražbinama smatraju tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika o postojanju i visini tražbine te tražbine za koje postoji ovršna isprava te kako u odnosu na navedenu tražbinu ne postoji suglasnost između tužitelja i dužnika, ovršna isprava, a niti je tražbinu dužnik naveo u svom izvješću, prvostupanjski je sud prihvatio zaključak tuženika da se navedena tražbina ne može smatrati utvrđenom u postupku predstečajne nagodbe te je ujedno i obrazložio da po pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe za osporenu tražbinu mogu nastaviti odgovarajući postupak radi utvrđenja ili namirenja svoje tražbine.

Slijedom navedenog prigovori tužitelja istaknuti u žalbi koji su istovjetni prigovorima koje su isticali i tijekom upravnog spora ne mogu se ocijeniti osnovanim, a na koje je prvostupanjski sud u cijelosti odgovorio i koje razloge kao pravilne prihvaća i ovaj Sud.

Trebalo je stoga na temelju odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučiti kao u izreci presude.

Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 79. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, jer prema ocjeni ovoga Suda odgovor zainteresirane na žalbu tužitelja nije radnja koja bi utjecala na drugostupanjski postupak, pa ovaj Sud navedeni trošak ne smatra opravdanim izdatkom učinjenim u povodu spora.

U Zagrebu, 11. siječnja 2018.

Predsjednik vijeća:
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštjeni službenik



Tanja Nemčić
Tanja Nemčić